

МОТИВИ

към Присъда № 182 от 14.12.2023 год. по НОХД № 1535/2023 год. на СлРС
изготвени на 18.12.2023 год.

РП – Сливен е внесла обвинителен акт против подсъдимия С. Й. С. за престъпление по чл. 149, ал. 4, т. 2 вр. ал. 1 от НК.

Производството се движи по реда на глава 27 от НПК. Съдът, след като изслуша становището на защитника на подсъдимия и на самия подсъдим, и след като установи, че неговите самопризнания се подкрепят от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, премина към процедура по чл. 371, т. 2 от НПК.

В съдебно заседание прокурорът поддържа обвинението, така както е предявено, като го счита за доказано по безспорен начин. Пледира, предвид самопризнанията на подсъдимия, да му бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от три години, което след редуцията по чл. 58а от НК да бъде определено наказание две години „Лишаване от свобода“, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК да бъде отложено за изпитателен срок от четири години. По отношение на вещественото доказателство пледира да бъде съхранено за сроковете за съхраняване на делото, след което да бъде унищожено, както и подсъдимият да бъде осъден за направените по делото разноски.

Разпитан в съдебно заседание, подсъдимият С. Й. С. се признава за виновен и дава съгласието си делото да се разгледа по реда на глава 27 от НПК. Признава изцяло всички факти, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти. Моли да му бъде наложено наказание „Пробация“ или условно наказание.

Адв. М. от АК - Сливен – служебен защитник на подсъдимия С., не оспорва фактическата обстановка по обвинителния акт и правната квалификация, и също изразява съгласието си делото да се гледа по реда на глава 27 от НПК. Моли съда да определи на подсъдимия С. наказание в условията на размерите по чл. 149, ал. 1 от НК, същото да бъде редуцирано по реда на чл. 58а от НК, както и че са налице условията за прилагане на чл. 66 от НК. Пледира, че няма възражение по разноските и веществените доказателства.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от **фактическа страна**:

Подсъдимият С. Й. С. е без образование, вдовец, не работи, неосъждан.

Подс. С. Й. С. работел по поддръжката на гробищен парк гр. Т. и живеел на ул. *****, гр. Т.. Известно време преди процесния случай подс. С. останал вдовец.

Съседи на подс. С., на ул. ***** били семейството на свидетелите Р. А. и Г. В.К. и двете им деца, едно от които пострадалата Й. Р. А. – на 6 години.

Отношенията между семейството на свид. А. и подс. С. били добри преди процесния случай, дотогава не са имали проблеми, включително са си помагали. Подс. С. се държал добре и с децата на свидетелите А. и К., включително назад във времето е давал дребни пари на свид. Й. А., за да си купи нещо.

На 16.05.2023 год., около 21,30 часа семейството на свид. А. се навечеряло. След вечеря свид. Й. А. излязла отвън на двора пред къщата им, за да си поиграе с кучето.

Докато била на двора, до дуvara, разделящ дворовете им, се доближил подс. С., който по-рано същия ден изпил значително количество алкохол. Той повикал свид. Й. А. и свалил панталона си. Когато свид. Й. А. се приближила, подс. С. хванал дясната й ръка, след което я поставил върху половия си орган и със своята ръка извършил движения на половия си орган, с цел да възбуди и удовлетвори полово желание, без съвкупление.

В това време свид. Р. А. излязла на двора, за да вземе метлата и да премеете след вечерята. Когато излязла отвън, свид. Р. А. видяла какво се случва и се развикала на подс. С.. Той от своя страна веднага пуснал ръката на детето, обул се, закопчал си колана и тръгнал да се прибира към къщата си, като казал, че бил излязъл да „пикае“.

Междувременно излязъл и свид. К. и като разбрал за случилото се, също се развикал на подс. С.. След случилото се свид. А. сигнализирала полицейските органи, което дало повод и за образуване на настоящото производство.

По делото е проведен разпит на малолетната свидетелка, включително в щадяща среда или така наречената „синя стая“, в рамките на който пострадалата Й. А. подробно е описала извършеното спрямо нея с ползваните от нея детски думи и жестове. За проверка възможността на свид. Й. А. да дава достоверни показания, както и отражението на извършеното по отношение на нея, била изготвена комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза. От заключението на същата било установено, че пострадалата Й. А. е с нормално за възрастта си нервно-психическо състояние; пострадалата не би могла да противодейства на упражненото спрямо нея психическо и физическо въздействие със сексуален характер. В експертизата е отразено, че пострадалата Й. А. не е разбирала значението на извършеното спрямо нея деяние; същата може да възприема само опростените външните (фактологични) аспекти на извършеното спрямо нея и може да дава достоверни показания само за тях; както и че не страда от психично заболяване. В експертизата е посочено, че случилото се е предизвикало поява на психичен стрес и временно нарушение на съня при пострадалата Й. А. и същата не страда от душевно заболяване и не се нуждае от лечение.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на събраните по делото доказателства, а именно: самопризнанието на подсъдимия и събраните в хода на досъдебното производство писмени доказателства, предявени на страните по съответния процесуален ред и не оспорени от тях.

Съдът кредитира и прочетеното по реда на НПК заключение на вещите лица, изготвили комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза, тъй като няма основания да се съмнява в компетентността и безпристрастността им.

Съдът кредитира и обясненията на подсъдимия, дадени в хода на досъдебното производство, като на основание чл.372, ал.4 от НПК ги приобщи към доказателствата по делото, тъй като подсъдимия призна вината си и изрази съгласие да не се събират доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Въз основа на приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните **правни изводи**:

С деянието от описаната фактическа обстановка подсъдимият С. Й. С. е осъществил състава на престъплението по чл. 149, ал. 4, т. 2 вр. ал. 1 от НК, тъй като на 16.05.2023 год. в гр. Т., обл. Сливен, извършил блудствено действие по отношение на ненавършилата 14-годишна възраст Й. Р. А., родена на ***** год., която не е разбирала значението на извършеното, като хванал ръката й, поставил я на половия си

орган и със своята ръка извършил движения на половия си орган, с цел да възбуди и удовлетвори полово желание, без съвкупление.

Безспорно е установено, че е налице квалифициращият елемент от състава на престъплението, а именно деянието си подсъдимият С. е извършил спрямо лице, което не е разбирало значението на извършеното.

Блудството е формално престъпление и е довършено с извършването на самото действие с цел възбуждане или удовлетворяване на полово желание без съвкупление, без да е необходимо тази цел реално да е била постигната.

Деянието подсъдимият е извършил с пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния му характер, всички елементи от състава на престъплението, предвиждал е и е искал настъпването на общественотоопасните последици от него. Подсъдимият е съзнавал, че извършваните от него действия са с цел да възбуди и удовлетвори половото му желание без съвкупление, както и че пострадалата е на шест години и не е разбирала значението на извършеното.

Като смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства съдът прецени добрите му характеристични данни и чистото му съдебно минало.

Съдът не отчете отегчаващи вината на подсъдимия обстоятелства.

При определяне вида и размера на наказанието, което следва да се наложи на подсъдимия, съдът се съобрази с всички индивидуализиращи вината му обстоятелства, обществената опасност на деянието, обществената опасност на подсъдимия, причинения престъпен резултат и целите на генералната и специална превенция. Съдът определи наказание на подсъдимия С. Й. С. при условията на чл. 58а от НК (ДВ, бр. 26/2010 год. в сила от 06.04.2010 год.), предвид изказаното от него самопризнание и императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 от НПК. Съдът приложи посочената редакция на разпоредбата на чл. 58а от НК, тъй като деянието е извършено на 16.05.2023 год., т.е. след влизане в сила на посоченото изменение на НК. Ето защо, съдът наложи на подсъдимия С. Й. С. за извършеното от него престъпление по чл. 149, ал. 4, т. 2 вр. ал. 1 от НК – наказание „Лишаване от свобода” за срок от три години, което на основание чл. 58а, ал. 1 от НК намали така определеното наказание с 1/3, като подсъдимият следва да изтърпи наказание „Лишаване от свобода” за срок от две години, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложи за изпитателен срок от три години.

Така определеното наказание съдът прецени за максимално справедливо и отговарящо в пълна степен на обществената опасност на деянието на подсъдимия и съответстващо на целите и задачите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК. Съдът счита, че то ще допринесе за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и ще въздейства възпитателно и предупредително-възпиращо и върху останалите членове на обществото.

Вещественото доказателство по делото, а именно: 1 брой диск, следва да се съхраняват по делото до изтичане сроковете за съхранение на самото дело, след което да се унищожи като вещ без стойност.

Съгласно правилата на процеса, подсъдимият С. Й. С. беше осъден да заплати направените на досъдебното производство разноски в размер на 842,40 лева (осемстотин четиридесет и два лева и четиридесет стотинки) в полза на бюджета на държавата по сметка на ОД на МВР – Сливен.

Ръководен от изложеното съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: